

Fotograf Jaromír Procházka – scénář

ZŠ Zbraslavice, okres Kutná Hora

Vypravěč Kuba:

Jaromír Procházka je kutnohorský fotograf, který se narodil v předválečné době v roce 1937 na statku v Neškaredicích. Jeho otec byl sedlák a matka se starala o ekonomiku statku. Na statku pracovaly 3 rodiny. Rané dětství prožil za 2. světové války. V roce 1948 převzali v Československu vládu komunisté.

Začala kolektivizace.

Soukromý majetek se znárodňoval.

Nahrávka 1: 19:14 – 19:39

No a oni přišli dva z okresu, vaj jeden s takovým koženým kabátě to byl asi nějakej fízl nebo co jo a otec dál, zrovna tam něco dával koním seno do žebříku, takhle a to za ním přišli a že mu nesou ten list, aby že podepsat, že dobrovolně to všechno dáváme.

Vypravěč Tonda:

Tatínek Jaromíra Procházky odmítl majetek své rodiny vydat. Za to byl poslán do uranových dolů do Jáchymova. Za dva roky ho komunisté propustili.

Nahrávka 2: 22:20 – 22:30

Přivezli ho autem, no von přišel do kuchyně no přišla kostra oblečená v hadrech.

Nahrávka 3: 23:02 – 23:07

Poslali ho paní Procházková domů umřít.

Zvuk: <https://freesound.org/people/kanaizo/sounds/752596/> - temnější tóny

Vypravěč Kuba:

Jaromír kvůli svému původu nesměl studovat.

Neměl na výběr, komunisté ho přidělili na hornické učiliště v Příbrami. Poté odešel na vojnu.

Díky uvolnění poměrů v šedesátých letech si mohl splnit svůj sen dokončit maturitu na konzervatoři a vystudovat fotografii na FAMU.

Zvuk: <https://freesound.org/people/kyles/sounds/637342/> - cvaknutí fotoaparát

Vypravěč Terka

Stal se profesionálním fotografem. V kutnohorském okrese měl za úkol zachytit pro tisk vše zajímavé, co se odehrávalo. S fotoaparátem v ruce stál i proti okupačním vojskům 21. srpna 1968.

Nahrávka 4: 37:55 – 38:17

No a tedka to byl nepřetržitý proud aut ty jezdili i tak asi 20m za sebou jo. To jezdili dělostřelci, raketomety, rakety. Já jsem povídal, my tady máme fakt holý ruce a voni nás jedou osvobozovat s raketama.

Vypravěč Kuba 2:

Protože fotil, vojáci ho považovali za německého špiona a chtěli ho na ulici zastřelit.

Nahrávka 5 : 41:11 – 41:28

A já jsem tam stál a teďka ten takhle si stoupli 3. Ten natáh závěr ale. To je okamžik, kdy jak říkají, že proletí ten život. To se mi stalo. Už jsem se loučil. Se životem.

Vypravěč Kuba: Panu Procházkovi zachránil život ruský důstojník.

Sebral fotoplenku, tedy vytáhl film z fotoaparátu a odvolal ostatní vojáky.

Ani tento zážitek ho neodradil od fotografování. Díky tomu zachytil i dramatické události Sametové revoluce v Kutné Hoře.

Hrozilo, že se do všeho vloží 600 ozbrojených milicionářů. Naštěstí zůstali v nečinnosti, totalitní režim padl.

Vypravěč Terka: Pan Procházka pokračoval ve své práci fotografa. 35 let poté, ve svých 87 letech, vystavuje své snímky z revoluce v kutnohorské knihovně. Tady se s námi také sešel a vyprávěl o svém pestrém životě i lásce k focení.

Zvuk: <https://freesound.org/people/kyles/sounds/637342/> - cvaknutí fotoaparátu